

רע"פ 3983/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3983/21

לפני:

פלוני

ה המבקש:

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בחיפה ב-ענ"פ 29562-01-21 מיום 22.4.2021 שנית על ידי השופט העמיהת י' גרילוחשופטים א' אלון ו-א' בולום

בשם המבקש:

עו"ד פטל רוזנברג

בשם המשיבה:

החלטה

1. לפניה בקשה למתן רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בחיפה (השופט העמיהת י' גרילוחשופטים א' אלון-א' בולום) ב-ענ"פ 29562-01-21, מיום 22.4.2021, בגין התקבל באופן חלקיע ערעור המבקש על הכרעת הדין של בית משפט השלום לנוער בחדרה (השופט ה' קרוואני) ב-ת"פ 30169-06-17, מיום 6.10.2019.

2. כעולה מכתב האישום, המבקש שהוא במעון 'נווה חורש' תחת צו בית משפט. ביום 6.4.2017, הסביר מדריך

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

המעון ל牒בוקש את כל ההתנהגות במקום, ובתגובה לכך ה牒בוקש לקל את המדריך, להתרпре, לתלו שטיילים ולזרוק אבניים, כאשר האחת נזרקה לעבר מכסה מנווע של מגן, והשנייה לעבר המדריך, אך לא פגעה בו.

משהתקופף牒בוקש להרים אבן נוספת, תפס המדריך את ידיו תוך שהסתיע לשם כך במדריך אחר, והשניים השתלטו עליו כדי להרגינו. בה בעת אמר牒בוקש על המדריך באומרו "אני אשחת אותו", "אני אהרוג אותו" ו- "גם אחרי שאירגע אתך לך אבן בראש".

בשל מעשים אלו יוכהה牒בוקש עבירות אויומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); וכן עבירת היזק לרכוש בمزיד, לפי סעיף 452 לחוק.

3. בית משפט השלום לנורר הרשיית牒בוקש בעבירות המוחסוטות לו, לאחר הליך שמיעת ראיות.

בית המשפט דחה את טענת牒בוקש כי מעשי חוסים תחת סיג 'זוטי דברים', תוך שהציג כי לאור האינטראקציוני בשמירה על שלום המדריכים יתר הקטינים במעון, ונוכח העבודה כי מעשי "הצמיחו מידה מעבר למינימאליות של סכנה לציבור", יש בהם כדי להוות "פגיעה ממשית", ועל כן אינם נכנים בגדר סעיף 34ז לחוק.

עוד נקבע כי איום牒בוקש בהתאבדות אינו פוטר אותו מהרשעה באויומים כלפי המדריך. הודגש, כי האויומים הממשים שהפנו כלפי המדריך התרחשו בשלבי האירוע המוקדמים, ואילו ניסיונות ההתאבדות של牒בוקש נעשו לאחר השמעת האויומים, ואף לאחר "שנרגע וישב על הספסל".

4. בגור דין, שקל בית המשפט לנורר את חומרת העבירות בהן הורשע牒בוקש, שנעו במסגרת שהוות במעון בו חוסים קטינים "שמצבר דומה למצבו", אשר הגיעו למקום לצורך אבחון והגנה; את עברו הפלילי הכלול במספר עבירות "מגונות"; את גילו הצער בעת ביצוע העבירות; וכן את נסיבותיו האישיות כפי שבאו לידי ביטוי בתסקרי שירות המבחן.

לאור האמור לעיל, הושתו על牒בוקש חדשניים מסר על תנאי, לבסוף עבירות רכוש מסווג "פשע", למשך שנים; וכן התחייבות על סך 1,000 ש"ח להימנע מביצוע העבירות בגין הורשע, למשך שנה.

5. ערעור牒בוקש על הכרעת דין התקבל באופן חלק.

אשר לעבירות האויומים, נקבע כי עניין牒בוקש מובחן מהפטיקה אליו הפנה, שכן "בעניינו, שלא כבעניין צובי", האויומים המוחסוטים לערער [牒בוקש - י' א'] אין אמירויות כי יפגע בעצמו, אלא אויומים כלפי המדריך... משכך, אין באמור בעניין צובי כדי לסייע לערער [牒בוקש - י' א'], שעה שהאויומים מושא כתוב האישום אינם אויומים על כך שהוא עצמו מתכוון להתאבד".

עוד נקבע כי אמירויות牒בוקש מהוות איום הן מנוקדת מבט אובייקטיבית והן מנוקדת מבט סובייקטיבית של "אדם רגיל מן היישוב"; וכי "ኖכח חומרת הביטויים שנאמרו כלפי המדריך" ו- "האינטרס הציבורי" – לא ניתן לקבוע כי הם

בבחינת "מעשה קל ערך".

יחד עם זאת, בית המשפט המחויז קיבל את טענת המבוקש בדבר הרשותה בעבירות היזק לרכוש בمزיד. נקבע כי המשיבה לא הביאה ראיות באשר לגובה הנזק שנגרם, לא ניתן לקבוע האם הוא היה משמעותי או קל ערך – ומשכך, "בנסיבות הספציפיות והמיוחדות מאד שבתיק זה", מעשו מהווים "זוטי דברים", כאמור בסעיף 34 ז' לחוק.

נוכח האמור, ביטל בית המשפט המחויז את עונש המאסר המותנה שהושת על המבוקש, וקבע כי ההתחייבות הכספית בה חויב תחול ביחס לעבירות האויומים בלבד.

6. מכאן הבקשה שלפני, במסגרת מעלה המבוקש שתי סוגיות "משפטיות כלליות", המצדיקות, לגישתו, מתן רשות ערעור.

7. ראשית, סבור המבוקש כי שגה בית המשפט עת הרשיינו בעבירות האויומים, שכן לא התגבש היסוד הנפשי הדרושים לעבירה זו עת שבוצעה על ידי קטין, המציג במסגרת טיפולית ומנסה לה汰בד בעת השמעת האויומים.

הmbוקש מדגיש כי שתי הערכאות הקודמות לא נימקו כDbType את התקיימות היסוד הנפשי בעניינו; וכי מאחר שאמירותיו הופנו כלפי מדריכים, במסגרת מוסד ייעודי ולצורך אבחון וטיפול, היה בהן כדי להביע מצוקה ותסכול קשים, והן אין עלות כדי "אiom" כמפורט בסעיף 192 לחוק.

8. שנית, טוען כי על סיג "זוטי דברים" לחול באופן רחב יותר כאשר מדובר בנאים קטין, בהסתמך על שיקולים מגוונים בהם שיקולי שיקום, השפעת הענישה על קטינים, וכן השלב ההתקפותומי בהם מצויים למול בוגרים.

9. מנגד, המשיבה בתגובהו טוענת כי יש לדוחות את הבקשה, משאינה באה בגדרי התנאים למתן רשות ערעור, וכי היא עניינו הפרטי של המבוקש,ותו לא.

לגוף של עניין, המשיבה סבורה כי טיעוני המבוקש ביחס לעבירות האויומים עומדים בסתייה לגרסאותו ולממצא עובדה; כי אין מדובר ב"סיטואציה גבולית", ועל כן אינה מצריכה ניתוח מפורט בדבר התקיימות היסוד הנפשי לעבירה; וכי המבוקש בעדותו שללכי היה שרי במצב אובדן במהלך האירוע.

עוד דוחה המשיבה את טענת המבוקש בדבר תחולת סיג 'זוטי דברים', שכן לגישה אין מדובר באירוע מינור. הודגש, כי העובדה שהאירוע התרחש למען מוסיפה לחומרתו ומדגישה את הצורך והainteres הציבורי בהצבת גבולות למבוקש, וכן באו הכלת התנחות הפוגענית.

לבסוף, ציון כי במסגרת הליכים מקבילים המבוקש הורשע בשורת עבירות נוספות, ובכלל זה אויומים, אלימות והtaneghot פורעה, חלקן לאחר הרשותה באירוע דן. על כן, בקשתו והסוגיות המתעוררות בה הופכות "למעט תאורות".

.10. לאחר שעניינו בבקשתה ובתגובהתה, הגעתו לכל מסקנה כי דינה להידחות.

הלהה היא כי רשות ערעור ב"גלוול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, אשר מעוררים סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו של המבוקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם למבקר עיות דין מהותי או אי צדק קיצוני (רע"פ 1154/20 מלכה נ' מדינת ישראל (12.2.2020)).

.11. הבקשה שלפני אינה עומדת באמות המידה האמורות, וכי בכך כדי לדוחותה. חurf ניסינו של המבוקש לשווות לטענותיו נופך עקרוני, בסופו של יומ טענותיו, אשר נידונו ונדחו בערכאות הקודמות, נתועות בدل"ת אמותיו של עניינו הפרטى.

.12. נקבע זה מכבר כי ביחס לקטינים יש לתת משקל מיוחד לנسبותיהם האישיות כמו גם לאפשרות שיקומם, על פני שיקול מצוי הדין. יחד עם זאת, "קטינות אינה חסינות". משכך, נדרש בית המשפט לאזן בכל מקרה ומקורה בין האינטרס הציבורי לבין נסיבותיו הקונקרטיות של המקרה, תוך שיקילת מלאה שיקולי הענישה, לרבות גמול והרטעתה הייחד והרבבים (רע"פ 5745 פלוני נ' מדינת ישראל (23.10.2019)).

במקרה דנן, המבוקש הורשע בברית איומים, אשר הופנו לעבר מדריך בمعון בו חוסים קטינים נוספים המצוים במצב סיכון, תוך שזרק אבנים לעבר רכוש אדם, שرك במזל לא הוביל לפגעה בנפש. מעשיו של המבוקש ראויים לכל גינוי, ומחייבים מתן ביטוי לענישה אשר יש בה כדי להרתיעו מהישנות התנהגות אלימה (השו: רע"פ 9275/20 בנאראשן מדינתישראל(12.1.2021)).

.13. בשווי הדברים אך לא בשווי חשיבותם, מצאתי לנכון להציג את הימשכות ההליכים בעניינו של המבוקש. כתוב האישום הוגש ביום 13.6.2017, בעוד גזר דין ניתן רק בעבר כ-3 שנים.

התሩתי זה מכבר כנגד הימשכות ההליכים פליליים, אשר מעבר לעניין הדין הכרוך בכך, עלולה להוביל לפגעה בנאשם - ועל כן, ובפרט ממשמודבר בקטינים, על בית המשפט לעשות כל מאמץ להביא לסיומו המהיר של ההליך הפלילי (ראו ע"פ 2392 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 לחווות דעתך (12.8.2021)).

.14. הבקשה נדחתת אפוא.

ניתנה היום, ט"ו באלו התשפ"א (23.8.2021).

שפט